

Отаџбина је врховно величанство

УДК 172.15(497.1)

Академик *Владо Стругар*

Владо Стругар, члан Црногорске академије наука и уметности, члан Српске академије наука и уметности, члан Македонске академије наука и уметности, пуковник у пензији, историчар, написао је следеће обраћање Отаџбини, војсци и народу, које је усвојила и препоручила за објављивање група академика и научника приликом пријема код начелника Генералштаба Војске Југославије, мр Драгољуба Ојданића, генерал-пуковника (у недељу, пре подне, 28. марта 1999, у Централном клубу Војске Југославије, у Београду).

Не пристајући да се покори злочинцу НАТО, најнаоружанијем војном савезу откад је света и века, наша отаџбина Југославија досегла је светски гласовиту и историјски знамениту часну смелост.

Витешки и човечно узвисила се оном храброшћу коју је наш народ исказао у времену од 1914. до 1918. године ратујући против освајача, Аустро-Угарске и Немачке. Одважила се истоветно као што је наш народ поступио 27. марта 1941. године одбијањем покорности Тројном пакту, онда најмоћнијем војном савезу у свету. Показала се достојна бораштва нашег народа у четворогодишњем рату 1941–1945. против фашиста и нациста, освајача и зликоваца, који су убијали наш народ као што ево – 1999. године – смртоносну ватру сипа и НАТО, доиста, већом ударном силом и свирепијом окупношћу.

Наша отаџбина Југославија је ових дана извојевала једну победу, по моралном значењу – највишу. А та победа се састоји у томе што се наша отаџбина није, без борбе, предала нападачима; прегла је у рат за слободу и опстанак, за част и правду.

Ова чињеница има светскоисторијски значај, можда и већу важност од нашег 27. марта 1941. године (иначе, свака и свачија историја Другог светског рата уписује тај дан и датум).

Отуд, нека та вредност соколи нашу војску, официре и војнике. Нека подстиче добровољце да ступају у војску и тако оснажују одбрану Отаџбине. Нека храбри родољубе поучавајући да је Отаџбина врховно величанство, највиша висост. Отаџбина је услов слободе за грађанина, окриље среће за породицу.

Витешки напред, официри и војници! Каже вам негдашњи ратник, потом официр, данас старац; јер, тачно вели народна песма; „И ови ће проћи дани, и ово ће се звати лани“. Зато, нека ваши ратнички дани буду, и спомињу се, славни, као што су то одбрамбена и ослободилачка ратовања ваших очева, дедова и прадедова.

Сложно, роде мој, кажем својему народу. Издржимо у отпору зликовцима. Својом непредајом већ имамо једну победу, за охрабрење – одсудну победу.

Издржимо у братољубљу, и тако ћемо истиснути неслогу изнутра, уколико је још имамо.

Уместо тесноће партијског родољубља, имаћемо свеопшту моћност отаџбинског родољубља.

Издржимо јунаштвом. Наша истина је праведна; наша потреба је човечна.

Победа је наша; већ имамо једну победу; а морамо – коначну и целокупну.